

NYHETSBRÄV *INDIEN*

utgivet av *Indiespecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgränd 39, 114 32 STOCKHOLM Postgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 4 2005

Utkommer 5 gånger per år
Elfte årgången

TERRORISM

Kommer ni ihåg Baader-Meinhofligan - 1980-talets stora terroriströrelse? Den var ett resultat av vänstervågen ("1968-vågen") och hade marxism-leninismen som ideologi. Västtyskland var fascistiskt och utövade förtryck åt alla håll. Men eftersom folk inte riktigt förstod detta så gällde det att få Västtyskland att "avslöja sin sanna karaktär", och detta skulle ske medelst terrordåd. De motåtgärder som staten då satte in - ökade poliskontroller, arresteringar m.m. - avslöjade då just detta. Det var en "win-win"-situation för terroristerna. Antingen så vidtog staten inga motåtgärder och då kunde terroristerna fortsätta ostört: en "win"-situation. Eller också satte man in motåtgärder och därmed avslöjade man sin "fascistiska" karaktär, också en "win"-situation.

Sympatisanter.

Bland Västeuropas intellektuella fanns en skräckblandad beundran för Baader-Meinhofligan. Man tog visserligen avstånd från terrordåden - om än lite motvilligt - men man förklarade och lade ut Baader-Meinhofs ideologi och lade skulden - så långt det gick - på de fascistiska och/eller kapitalistiska samhällssystemet. Ganska många intellektuella "mjuksympatiserade" med Baader-Meinhof. Ett nytt ord för detta uppfanns: sympatisanter, dvs personer som sympatiserade så mycket de kunde utan att behöva stå till svars för det.

al-Qaida.

Idag är det al-Qaida som gäller. Al-Qaida har Islam som ideologi och förklarade krig mot "de otrogna" och "korsfararna" långt innan president Bush förklarade krig mot terrorismen och invaderade Afghanistan och Irak.

Även al-Qaida har sina sympatisanter, som argumenterar för att man skall föra en dialog med terroristerna (hur skall det gå till?), att man måste förstå deras bevekelsegrunder etc. Precis som under Baader-Meinhof-tiden, skulle vi i Väst

ha haft en omfattande sympatisantrörelse för talibanerna och al-Qaida, om det inte vore för ett faktum: talibanernas och al-Qaidas extremt negativa attityd till kvinnor och homosexuella. Detta är ju minst sagt politiskt inkorrekt idag - det hade kanske gått hem på 1970-talet.

Tre faser.

Alla terroristgrupper kännetecknas av ett och samma mönster. *Fas ett*: ett antal spektakulära aktioner med stort symbolvärde. Kidnappning av ledande politiker och näringslivstoppar. Man ockuperar tempel och kapar flygplan. Detta syftar även till att mobilisera de grupper man säger sig kämpa för, samt eventuella sympatisanter.

Fas två: Staten har satt in motåtgärder. Terroristledarna har på olika sätt satts ur spel. Terroristgruppens hårda kärna har försvagats. Men "ideologin" har nu spritt sig och ett antal självständiga terroristgrupper med ringa eller ingen direkt koppling till den hårda kärnan börjar utföra terroraktioner. Dessa är lika blodiga som tidigare, men har betydligt lägre symbolvärde.

Fas tre: Fler och fler grupper och individer tar över rörelsen, som blir alltmer splittrad. Aktionerna blir alltmer slumpartade och ologiska (bomber på marknadsplatser m.m.) Detta som en följd dels av att ledarna fångas eller dödas, dels av interna gräl. Nu börjar även kriminella element att ge sig in i verksamheten. Stödet för terroristerna minskar.

Fas fyra: Rörelsen är nu mer kriminell än politisk. Den gamla ideologin har blivit irrelevant. Nu handlar det om kidnappningar för pengar, bankrån, fritagning av kompisar, flick- och pojkvänner samt utpressning. Det eventuella stöd som rörelsen hade bland befolkningen är nu helt borta och har ersatts av skräck. Befolkningen tar avstånd från våldet och börjar samarbeta med myndigheterna. Rörelsen ebbar ut. Eventuellt finns någ-

SVENSK-INDISKA FÖRENINGEN

Svensk-Indiska Föreningen heter just detta och ingenting annat. På engelska heter den Swedish-Indian Society, och ingenting annat. Ofta blandas föreningen ihop med andra föreningar med likartade namn. Särskilt en annan förening har ett mycket likartat namn. Detta beror på att den har plagierat Svensk-Indiska Föreningens namn, stulit dess logo samt även kopierat dess informationsbroschyr. Detta är olagligt, men Svensk-Indiska Föreningen, vars verksamhet drivs på obetald fritid, har beslutat att inte lägga ner tid, energi och pengar på att starta en rättsprocess. Åtminstone tills vidare.

Diwalifirande.

Föreningen har firat Diwali två gånger, och redan har detta blivit mycket populärt.

Diwali firas i år lördagen den 15 oktober kl 19.00 på Hotell Hilton, Slussen. På programmet står liksom tidigare ett kulturellt uppträdande, middag, lotteri m.m. Såväl medlemmar som icke-medlemmar är välkomna.

Anna Kinberg-Batra, som har skrivit boken "Indien, från stackare till stormakt" kommer att framträda den 19 september kl 19.00 på restaurang Ajanta, Ringvägen 105, Stockholm., T-Skanstull

Journalisten Johan Myrsten, SvD, har skrivit en lång serie artiklar om Indien i somras. Nu framträder han inför föreningen och berättar om Indien och Indien-bilden i Sverige den 10 oktober kl 19.00 på restaurang Ajanta.

Ny lokal.

Svensk-Indiska Föreningen har skaffat en ny lokal: restaurang Ajanta, Ringvägen 105, nära Skanstulls T-banestation. Ajanta har ett separat rum, som kanske inte är så mycket större än vårt gamla rum på restaurang Maharaja, men det är ljusare, har fönster och är lättare att möblera. Dessutom är det ingen spiraltrappa!

ra av ledarna i exil (ofta i England) varifrån de då och då utfärdar appeller om att verksamheten borde återupptas.

Lämpliga åtgärder.

Denna utveckling från fas ett till fyra underlättas och påskyndas givetvis om de drabbade regeringarna vidtar lämpliga åtgärder. Dessa är framför allt dels att se till att polisen och militären inte behandlar civilbefolkningen illa (vilket är mycket svårare än vad de flesta inser), dels genom att undanröja orsakerna till det missnöje som ofta finns bland befolkningsgruppen ifråga. Svårigheten är att regeringarnas åtgärder måste äga rum inom lagens och de mänskliga rättigheternas ramar. Dessa formulerades långt innan terrorism var känt. Men nu börjar insikten sprida sig, även i Sverige, att en extraordinär situation erfordrar extraordinär lösning.

Två länder som har lång erfarenhet av terrorism är England och Indien. England har plågats av IRA i trettio år. Indien har plågats av terrorism i Panjab, nordöst och Kashmir sedan 1980-talet.

Separatismen i Panjab och IRA i England/Nordirland följde exakt detta fyrfaldiga schema. Likaså Baader-Meinhof, bortsett från att det inte förekom någon kriminell inblandning. Separatismen i nordöstra Indien befinner sig i fas fyra.

Våt dröm.

Al-Qaida befinner sig i fas två. Kulmen på fas ett var givetvis flygplanen som körde in i World Trade Centre och Pentagon. Ett fjärde plan var på väg mot Vita Huset, men aktionen förhindrades av "de otrogna" passagerarna ombord och planet störtade. Hela aktionen var stor och komplicerad. Symbolvärdet var det högsta tänkbara. Att *samtidigt* spränga World Trade Center, Pentagon och Vita Huset i luften är en våt dröm för många kommunister, USA-hatare och antiglobalist!

Visst symbolvärde.

Men genom invasionen av Afghanistan och världens regeringars jakt på terrorister är det centrala al-Qaida med Usama bin Ladin och Ayman al-Zawahiri delvis satt ur spel. Attentatet på Bali i oktober 2002 hade ett visst symbolvärde: nattklubben var ett syndens näste dit de "otrogna" gick för att förlusta sig, förövarna hade vissa kontakter med al-Qaida men aktionen var till största del

lokalt organiserad. Men att spränga ett spanskt pendeltåg i luften? Har det verkligen något ideologiskt symbolvärde? Aktionen i Madrid den 11 mars 2005 utfördes av lokala aktivister som hade inspirerats av al-Qaida men inte hade någon kontakt med det alls. Detsamma torde vara fallet med attackerna i Londons tunnelbana. Attentatet den 7 juli hade ett visst symbolvärde. Det var för att straffa England, inte bara för sitt deltagande i Irak-kriget, utan för Englands allmänna likhet med USA. Det andra attentatet i Londons tunnelbana, den 21 juli, var en ren katastrof. Attentatet misslyckades, inte en enda bomb detonerade, och gärningsmännen var inga självmordsbombare. Tvärtom, de flydde alla hals över huvud efter att ha placerat ut bomberna. En av dem dumpade sin bomb i en park. Dessutom är åtminstone en av dem kriminell.

Separatismen i Kashmir är närmast i fas tre, men där kompliceras bilden av att de alla styrs av krafter utanför Kashmir.

Pakistan.

Att Pakistan utgör en bas, eller plantskola, för terrorister är något som indierna har känt till ända sedan 1980-talet. Resten av världen upptäckte det efter den 11 september 2001. Indien har flera gånger varnat omvärlden för detta - dessvärre med mycket magert resultat.

År 1999 anordnade indiska regeringen en utställning i New Delhi, där man visade beslagtagna vapen, pass, identitetshandlingar och annat material i syfte att visa Pakistans engagemang i separatistrelserna Kashmir. EU bestämde då att inga EU-ambassadörer skulle se utställningen! Man ville helt enkelt inte ta till sig denna information. USA och omvärlden har inte velat lyssna på Indiens varningar, som man har påstått vara partsinlagor. Indien har kallat sitt krig mot terrorismen för "Det ensamma kriget". Inte förrän i samband med Kargil-kriget sommaren 1999 började motståndet mot denna kunskap att rämna.

Indien har inte berörts.

Vad betyder allt detta för Indien? Indien, som med sina 140 miljoner muslimer är världens näst största muslimska land, har inte berörts av den al-Qaida-inspirerade terrorismen, med undantag för Kashmir. De våldsaktioner som rik-tats mot muslimer har organiserats av gangsters (t.ex. Dawood Ibrahim), fastighetsspekulanter och lokala politiker.

På det hela taget samexisterar muslimerna i Indien fredligt med sina grannar. Men Indien har ett problem: Kashmir. Al-Qaidas lokala gren i Sydasien, Lashkar-e-Tayyiba (med högkvarter i Muridke, utanför Lahore i Pakistan) introducerade självmordsbombare i Kashmir. Lashkar-e-Tayyiba har proklamerat att de, efter att ha "befriat Kashmir" skall skapa flera nya muslimska stater i Indien, bl.a. i Juganad och Hyderabad. I år har indiska polisen sprängt tre Lashkar-e-Tayyiba-celler som bl.a. hade till uppgift att attackera soldater i ett militärläger i Dehra Dun, samt dataföretagen Infosys och Wipro i Bangalore.

Goda utsikter att stå emot.

I Kashmir har terrorismen/separatismen nått fas tre, men Lashkar-e-Tayyiba och allierade organisationer har inte ännu nått fas ett i det övriga Indien. Deras strategi är densamma som Baader-Meinhofs: genom spektakulära terroraktioner med högt symbolvärde (t.ex. mot parlamentet i New Delhi) vill man mobilisera sympatisörer bland Indiens muslimer. Dessutom skall de folkliga hämndaktioner och repressiva åtgärder av myndigheterna, som man hoppas framprovocera, bevisa tesen att muslimer och icke-muslimer inte kan leva tillsammans - muslimerna är förtryckta. Att så ingalunda är fallet, och att Lashkar-e-Tayyibas extrema och primitiva salafism ingalunda går väl ihop med de indiska muslimernas sofistikerade, urdu-baserade kultur med inslag av sufism, poesi (t.o.m. kvinnliga poeter - anatema för salafisterna) och musik, är naturligtvis ett problem.

Den snabba sociala och ekonomiska utvecklingen i Indien gör att det blir allt svårare för Lashkar-e-Tayyiba att mobilisera muslimer och eventuella sympatisanter, liksom det faktum att Indiens demokratiska system med tillhörande yttrandefrihet utgör en säkerhetsventil genom vilken eventuellt missnöje kan luf-tas. Just nu ser det ut som om Kashmir-problemet skulle kunna lösas. Därmed har Indien goda utsikter att kunna stå emot fundamentalisternas attacker. Hitills har ingen av de många arresterade, efterlysta eller dödade al-Qaida-terroristerna varit indier.

Delvis inspirerat av artikeln "Old War, New Battlefields" av Jason Burk i tidskriften India Today, Juli 25, 2005.

Om terrorism, se även Nyhetsbrevet 5/2001 och 1/2002.

Bokrecension:

FRÅN STACKARE TILL STORMAKT

Indien - från stackare till stormakt av Anna Kinberg-Batra. Stockholm, 2005. 141 sidor. ISBN 91-7566-575-1.

På senare tid har Indien seglat upp i svenska media som en ekonomisk och politisk faktor att räkna med. Från att tidigare bara ha associerats med fattigdom, magsjuka, mysticism och yoga, har nu Indien plötsligt kommit att associeras med IT, outsourcing ("de tar jobben ifrån oss") och ekonomisk tillväxt. I somras hade Svenska Dagbladets näringslivsbilaga en serie föredömliga artiklar om utvecklingen i Indien.

Detta beror naturligtvis på att Indien har förändrats efter de ekonomiska reformerna som startade i början på 1990-talet. Men det beror också på att vi i Sverige har varit djupt okunniga om Indien. Redan på 1970-talet var vår bild av Indien som enbart fattigt och hopplöst felaktig.

Indien har utvecklats i riktning från stackare till stormakt, men lika viktigt är att vår Indienbild också har förändrats i samma riktning. I både England och USA har Indiens högteknologiska sektor varit känd ganska länge, och där har "IT-chocken" ingalunda varit lika stark.

Detta skildrar Anna Kinberg-Batra (AKB) på ett föredömligt sätt i sin lilla bok. Hon kritiserar mass medias fixering vid besökande gurus, heliga kor och allmän exotism. Boken har en fantastisk tabell över antal tidningsartiklar under år 2003. Där framgår att Indien ägnades något färre artiklar än Linköping (2.148 resp 2.355), att jämföras med Kinas 7.862. Dessutom handlade en betydligt större del av artiklarna om Indien om "fattigdom", "vapen" och "problem" än de om Kina. Även skolböckerna får kritik för sin den grumliga och fördomsfulla bild av Indien - vilket naturligtvis intresserar Nyhetsbrevet eftersom vi just har påtalat samma sak.

AKB kopplar Indiens utveckling till de ekonomiska reformerna. Skrotandet av socialismen med dess "licence raj" har lett till en explosion av varu- och tjänstebudet som även har lett till nya arbetstillfällen. Levnadsstandarden har höjts, även för många av de fattiga och för dem på landsbygden.

AKB säger också att en ny generation politiker är på väg upp, om än något försenat. Den gamla generationen politiker som är uppvuxen under Nehrus socialism, och som alltför ofta ser sina ämbeten som belöningar utan större prestationskrav, utgör fortfarande en bromskloss. Enligt AKB är ungdomen i Indien angelägen om att bli av med dessa.

Indien - från stackare till stormakt är förhoppningsvis den första boken i en ny genre som beskriver det moderna Indien. Det är en lättläst och angelägen liten bok, som lämpar sig väl för läsning under en sömlös natt på flyget till Indien!

Kvinnoresa

till färgstarka Rajasthan 19 sept – 4 dec 2005

Följ med Elin Bolmgren (se Nyhetsbrev 3/1999 och 4/2001) till hennes vänner i städer och på landsbygd. Hon är uppvuxen i Sverige, men lever sedan många år tillsammans med herdefolket i Rajasthan och talar flytande hindi. Elin tar dig med till det allra innersta av den indiska kulturen och livet. Genom henne har vi möjlighet att möta Indiens kvinnor på ett sätt som annars inte är möjligt!

Varför bara kvinnor? Resan är inte öppen för män eftersom mäns närvaro påverkar mötena med kvinnorna på Rajasthans landsbygd. Dessutom har kvinnor roligt tillsammans, det ger ett gemensamt perspektiv och vi får vara med om sådant som inte händer då män är med.

Pris: 26.900 kr

Beställ program! Gränslösa Resor tel 0151-209 00 eller e-post: info@granslosaresor.se Programmet finns även på www.granslosaresor.se

SKOLBÖCKERNA

Skolverket har meddelat att man inte kan göra någonting. Det finns inte längre någon speciell granskning av skolböcker. Det fanns förr i tiden, men får inte längre finnas inom EU. Samma regler gäller för skolböcker som för vilken annan bok som helst.

Sveriges Radio och **Svenska Dagbladet** har visat visst intresse för att ta upp frågan, men hittills har ingenting hänt. Med massmedia är det så att ett planerat inslag lätt "knuffas ut" av en större och mer utrymmeskrävande händelse, t.ex. översvämning i New Orleans, politisk skandal eller nya terrordåd.

Förlaget Natur och Kultur samt **författarna** håller tyst. Författarna har dock indirekt låtit hälsa att de står fast vid varje ord de har skrivit.

Nyhetsbrevets läsare har hört av sig. Samtliga håller i varierande grad med om att skolböckernas bild av Indien och hinduismen är förkastlig.

Förolämpat islam? En läsare har hört av sig och klagat över att Nyhetsbrevet har förolämpat islam genom att påstå att bruk som t.ex. kvinnlig omskärelse, slavhandel m.m. är en del av islam eller att de praktiseras av muslimer. Vidare reagerade han mot jämförelsen av fattigdomen i Indien och Pakistan och påståendet att texten under det berömda fotografiet lika gärna kunde fråga om fattigdomen berodde på Islam.

Detta är naturligtvis inte Nyhetsbrevets mening. Tvärtom. I Indien, Bangladesh och Pakistan ser fattigdomen ungefär likadan ut. Lika absurt som det är att påstå att fattigdomen i Indien orsakas/förvärras av hinduismen, lika absurt vore det att påstå att fattigdomen i Pakistan och Bangladesh orsakas/förvärras av Islam.

Slavhandel har tillämpats (tillämpas fortfarande?) såväl i muslimska som i icke-muslimska länder. Likaså kvinnlig omskärelse. Fattigdom finns såväl i kristna, som i muslimska och hinduiska länder.

Men när dessa företeelser finns i Indien, varför skall då hinduismen beskyllas för dem, när man inte beskyller andra religioner i andra länder - t.ex. kristendomen för fattigdomen i Brasilien?

RESA TILL INDIEN

med Nyhetsbrevets
redaktör som reseledare
den 20 - 30 oktober
samt 1 - 11 december 2005

På denna rundresa kommer vi att uppleva Indiens mångtusenåriga historia, religioner, dagligt liv, matkultur och samhällsutveckling.

Resan går till Delhi, Jaipur, Pushkar, kamelritt till ett tältläger med övernattnig i öknen, Ranthambore Nationalpark där vi blir informerade av projektet "Bevara Tigrarna", samt Agra med Taj Mahal och Fatehpur Sikhri.

Information, beställning av detaljprogram och bokning sker hos researrangören. **Pris: 20.265 kr.**

OmniaResor

tel. 021-12 90 90

e-post: info@omniaresor.se

<http://www.omniaresor.se>

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler

av Indienkännaren
David Ståhl

Häfte, v + 115 sidor med kartor.
Stockholm 2003.
ISBN 91-631-3797-6
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

INDISK DANS

Se föreställningen Yantra med både klassisk och nyskapande indisk dans- och musik. Prova på att dansa eller trumma på våra workshops och lär dig mer om traditionen kring indisk klassisk danskonst på vårt seminarium. I föreställningen deltar dansarna Anna Bolmström (bharatanatyam), Ulrika Larsen och Anette Claesson (odissi) och musikerna Kishore Ghosh (pakawaj), Suranjana Ghosh (tabla, sång) och Anurag Chaudhary (flöjt)

I Uppsala:

Laya 2005 - indisk dans- och musikfestival.

Tid: Fredag 30 sept kl 19.00 o lördag 1 okt kl. 18.00

Plats: Reginateatern, Trädgårdsgatan 6. <http://www.reginateatern.se>

Biljettpris: 140:-, studerande 90:-, ungdom 70:-

I Stockholm:

Dansgruppen Abhinaya Yantra

Tid: Tisdag 11 o onsdag 12 okt kl. 19.00

Plats: Teater Tre, Rosenlundsgatan 12. <http://www.teatertre.se>.

Biljettpris: 120 kr ordinarie, 90 kr ungdom upp till 25 år eller student.

För information om workshops hänvisas till information på resp teaters hemsidor.

UPPLAGA

Detta nyhetsbrev går ut i 1.051 ex med snigelpost, 1.141 ex med e-post. Totalt: 2.192 ex.

GE OSS ER E-POSTADRESS!

Låt oss skicka Nyhetsbrevet mned e-post! Det är snabbt och arbetsbesparande. Dessutom får man det tidigare

FLYGFÖRBINDELSER

Vi har tidigare ondgjort oss över de dåliga flygförbindelserna mellan Sverige och Indien, särskilt då södra Indien. Sedan **Lufthansa** började flyga till Bangalore har ju förbindelserna till södern förbättrats. Lufthansa flyger även till Chennai. **KLM** kommer att börja flyga till Bangalore dagligen och Hyderabad tre gånger i veckan, båda fr.o.m. den 1 november i år. **Austrian Airlines**, Österrikes flygbolag, som redan flyger mellan Wien och Delhi har precis startat flygningar till Mumbai.

Så det börjar faktiskt bli ganska lätt att flyga till södra Indien, Nyhetsbrevet får sluta klaga på flygförbindelserna dit!

DIWALI

Svensk-Indiska Föreningens populära Diwalifest går av stapeln för tredje gången! På programmet står:

1. Mingel, välkomstdrink.
2. Indiens ambassadör, Ms Deepa Gopalan Wadhwa, inviger festen.
3. Dans: Såväl klassisk som folk dans och filmdans.
4. Indisk middag, ett glas vin.
5. Försäljning av lotter.
6. Dragning av lotteripriser. Otroligt spännande!

Tid: Lördagen den 15 okt kl 19.00

Plats: Hotell Hilton, Slussen, Stockholm

Pris: Medlemmar i Svensk-Indiska Föreningen: 300 kr. Icke-medlemmar: 350 kr.

Anmälan sker via inbetalning till postgiro 35 57 39-4, Svensk-Indiska Föreningen. Ange samtligas namn!

INTERNET-TIPS

<http://infochangeindia.org>

innehåller många intressanta artiklar och länkar. Bl.a. kan man hitta en hel del intressant statistik. Tonvikten ligger på sociala och ekonomiska frågeställningar. Bl.a. finns en länk som jämför orkanen Ktrina i New Orleans med över svämningen i Mumbai nyligen.

Nyheter från Sri Lanka kan man få från portalen

<http://www.lankaweb.com/new/s/latest.html>

Utvecklingen på Sri Lanka ör ju synnerligen viktig även för den strikt indie-intresserade!

<http://www.goidirectory.nic.in>

innehåller alla (eller åtminstone de flesta) indiska myndigheter och offentliga institutioner.

Hjälporganisationen Hand-in-Hand bedriver hjälparbete i Tamil Nadu (Se Nyhetsbrev 5/2004. Deras hemsida är

<http://www.tnhandinhand.org>

GLÖM EJ MEDDELA NY E-POSTADRESS!